

Sygn. akt II CSK 749/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Powiatu W.

przeciwko Powiatowi N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 maja 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód Powiat W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 grudnia 2016 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania, którego rozwiązanie przyczyniłoby się do rozwoju nauki prawa lub było przydatne dla judykatury, a ponadto którego rozwiązanie miałoby znaczenie dla rozstrzygnięcia o zasadności wniesionej skargi kasacyjnej. Nie spełnia tego ostatniego kryterium zagadnienie prawne przedstawione w skardze kasacyjnej dotyczące tego, czy poręczycielowi, który na skutek spłaty długu wstąpił w prawa zaspokojonego wierzyciela na podstawie art. 518 § pkt 1 k.p.c., może przysługiwać wobec poręczzonego, obok roszczenia zwrotnego, również roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia. Należy bowiem mieć na względzie, że Sąd drugiej instancji nie oddalił apelacji z tej przyczyny, że wykluczył możliwość zbiegu roszczeń z obu wskazanych wyżej podstaw prawnych, lecz z tego względu, iż uznał, że powodowi w ogóle nie

przysługuje roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia, gdyż podstawę do zapłaty przez powoda na rzecz pozwanego stanowiły postanowienia umowy z dnia 14 stycznia 2002 r. W tej sytuacji na kanwie zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia nie aktualizuje się potrzeba odniesienia się do zagadnienia prawnego sformułowanego w skardze kasacyjnej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy nie rozpoznał zgłoszonego w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosku o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego wobec ujęcia go jako żądania ewentualnego, którego aktualizacja następuje przy przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania merytorycznego przez Sąd Najwyższy (vide: s. 1-2 odpowiedzi na skargę kasacyjną z dnia 12 listopada 2015 r.).